

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. juni 2015 i sag nr. BS 45C-3401/2014:

[Indklagede]
[AA] Advokatfirma I/S
[Adresse]
mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagen drejer sig om, hvorvidt [indklagede] har tilsidesat retsplejelovens § 126, stk. 1, om god advokatskik ved at have repræsenteret en klient i en sag, hvor modparten tidligere har været repræsenteret af en anden advokat på hans kontor ("sideskift"), selvom han af modpartens advokat havde fået samtykke til at behandle sagen og repræsentere klienten. Det er ikke for retten bestridt, at der skete sideskift, men det er bestridt, at dette under de foreliggende omstændigheder var i strid med de advokatetiske regler.

Påstande

[Indklagede] har principalt påstået, at Advokatnævnets kendelse af 27. juni 2014 i sag 2013-4000 ophæves. Subsidiært har han påstået, at Advokatnævnets kendelse skal ændres, således at han alene tildeles en irrettesættelse, mere subsidiært en bøde på mindre end 10.000 kr.

Advokatnævnet har påstået stadfæstelse.

Sagens oplysninger

Der har efter retsplejelovens § 12, stk 3, nr. 1, deltaget tre dommere i afgørelsen af sagen.

[Indklagede] har den 17. juli 2014 indbragt Advokatnævnets afgørelse for Københavns Byret, jf. retsplejelovens § 147 d. Af Advokatnævnets kendelse fremgår bl.a.:

”K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] på vegne [klager] klaget over [indklagede], [bynavn] ...

Sagens tema:

Advokat [A] har på vegne [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med en retssag.

...

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. december 2013.

...

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [indklagede] og advokat [C] sammen drev advokatvirksomhed under navnet [AA] Advokatfirma, hvor bl.a. advokat [D] var ansat.

Der opstod i 2006 en entrepriseretlig tvist mellem [klager] og [X] og [Y], i hvilken forbindelse [klager] lod sig repræsentere af advokat [D]. [X] og [Y] var under sagen repræsenteret af [BB] Advokatfirma. Tvisten blev afsluttet med parternes indgåelse af en aftale om delvis udbedring af mangler mod tilbagehold af et mindre kontantbeløb.

Advokat [C] udtrådte af advokatsamarbejdet med [indklagede], idet han i stedet indtrådte som partner i [CC advokatfirma]. Advokat [D] fortsatte som ansat advokat i [indklagedes] virksomhed, [AA] Advokatfirma.

Der opstod i 2010 uenighed mellem [klager] og [X] og [Y] om den indgåede aftale, hvilket førte til, at sidstnævnte under repræsentation af [indklagede] den 2. december 2010 anmodede Retten i Sønderborg om isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens § 343.

[Klager] var under sagen repræsenteret af advokat [C] og senere advokat [A].

[Indklagede] udtog på vegne [X] og [Y] stævning mod [klager] i januar 2013.

Ved brev af 11. februar 2013 til [indklagede] skrev advokat [A] bl.a. følgende:

"Efter en foreløbig gennemgang af sagens bilag forekommer det mig endvidere, at din kollega, advokat [D], tidligere har repræsenteret min klient vedrørende selvsamme sag. Må jeg venligst bede om dine bemærkninger hertil, herunder en stillingtagen til, hvorvidt du eller dit kontor i givet fald vil fortsætte sagen på vegne af sagsøgerne [X] og [Y]?"

Advokat [A] skrev den 2. april 2013 på ny til [indklagede], idet han bl.a. anførte følgende:

"Jeg har som drøftet i telefonen haft møde med [Z]. Forholdet vedrørende det for retten fremsatte forligsforslag vil ikke blive forfulgt yderligere, men [Z] har bedt mig meddele, at han agter at indgive klage til advokatmyndighederne, såfremt De og Deres kontor ikke trækker sig som advokat for sagsøgerne inden afgivelse af replik i sagen. Baggrunden herfor er som drøftet i telefonen, at min klient ikke finder det rimeligt, at Deres kontor indledningsvist har repræsenteret min klient og senere sagsøgerne – vel og mærke i samme sag."

[Indklagede] afgav replik på vegne [X] og [Y] den 14. maj 2013.

Ved brev af 16. oktober 2013 til Retten i Sønderborg anmodede advokat [A] om omberømmelse og udsættelse af sagen med henvisning til, at [klager] havde besluttet at forelægge spørgsmålet om [indklagedes] habilitet for Advokatnævnet.

[Indklagede] modsatte sig omberømmelse, hvilket han meddelte ved e-mail af 16. oktober 2013 til advokat [A] og retten. Han anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

"Jeg modsætter mig på sagsøgers vegne omberømmelse.

Da denne sag blev startet op blev spørgsmålet om mulig inhabilitet forelagt sagsøgtes advokat. Det er ca. 4 år siden. Dengang meddelte advokat [C] telefonisk mig at dette ikke var et problem, hvorfor jeg påtog mig sagens førelse.

Havde advokat [C] svaret anderledes havde jeg straks fralagt mig sagen.

Først ved udtagelse af stævning poppede spørgsmålet op igen, på dette tidspunkt ville det dog være i strid med god advokatskik at fralægge mig sagen.”

Retten i Sønderborg afsagde kendelse den 23. oktober 2013, hvorefter advokat [A's] anmodning om sagens udsættelse og hovedforhandlingens omberømmelse ikke blev taget til følge. Rettens begrundelse var bl.a., at advokat [A] havde været bekendt med den mulige habilitetsproblematik allerede fra sagens anlæg, hvorfor spørgsmålet på et tidligt tidspunkt i sagens forberedelse kunne være blevet indbragt for Advokatnævnet.

Retten i Sønderborg afsagde dom i sagen den 11. december 2013, hvorefter [X] og [Y] fik fuldt medhold.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

...

Advokat [A] har på vegne [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt, idet [indklagede] påtog sig sagen for [X] og [Y], uagtet at [indklagedes] kontor, [AA] Advokatfirma, tidligere havde repræsenteret modparten, [klager], vedrørende samme sag.

...

Indklagede:

...

[Indklagede] har principalt påstået klagen afvist som for sent indgivet, subsidiært frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han, på det tidspunkt, hvor han påtog sig at repræsentere [X] og [Y], ikke var bekendt med, at kontoret tidligere havde repræsenteret modparten. [Klager] var i øvrigt klient hos den oprindelige juridiske enhed, [AA] Advokatfirma med cvr.nr. [...], som blev videreført af advokat [C] m.fl., mens [indklagede] i forbindelse med opsplitningen i 2008 oprettede [AA] Advokatfirma med cvr.nr. [...], i hvilket regi [X] og [Y] senere blev klienter. Sidstnævnte firma har ikke befattet sig med sagen på [klagers] vegne.

...

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

...

Advokatnævnet finder, at klagen over, at [indklagede] måtte befinde sig i en interessekonflikt ved at repræsentere [X] og [Y] er rettidigt indgivet, idet den påståede krænkelse bestod på det tidspunkt, klagen blev indgivet til Advokatnævnet, jf. UfR 1997.359 H.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved i sin advokatvirksomhed, [AA] Advokatfirma, at have repræsenteret [X] og [Y], selvom [AA] Advokatfirma tidligere havde repræsenteret [klager] i den samme sag, har befundet sig i en interessekonflikt. Den omstændighed, at [indklagede] efter det oplyste ikke var involveret i sagsbehandlingen for [klager], og at repræsentationen af [X] og [Y] foregik i en ny juridisk enhed med nyt cvr.nr., kan efter nævnets opfattelse ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at udtræde, efter at han af advokat [A] blev gjort opmærksom på, at der forelå en interessekonflikt.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

...”

Den 24. oktober 2008 mailede advokat [C], som på det tidspunkt repræsenterede [klager], til [indklagede] bl.a.:

Modsat din antagelse i fax af 16. ds. er min klient sikker på, at de mangler, han i henhold til forligsaftalen sidste år (som i øvrigt på min klients vegne blev forhandlet af advokat [D]) har udbedret de aftalte mangler.

...

Min klient er villig til herefter at deltage i 1 års eftersynet, som din kli-

ent må tage initiativ til med sin arkitekt og hvis der der konstateres mangler, vil disse blive repareret uden ugrundet ophold”

Den 27. oktober 2008 svarede [indklagede] i mail bl.a.:

”...

Min klient ønsker ikke at betale, før forliget er opfyldt...

1. års eftersyn vil der blive indkaldt til, uanset om din klient ønsker at deltage eller ikke, dette klarer min klient via deres arkitekt.

Mht. dine øvrige bemærkninger mener du så, at jeg er inhabil? For så har vi da mere end et problem af denne slags.”

Forklaring

[Indklagede] har forklaret, at han har drevet selvstændig advokatvirksomhed siden 1. januar 1998. Den 1. januar 1999 fusionerede hans firma med bl.a. [CC advokatfirma]. Advokat [D] var advokatfuldmægtig hos [indklagede] før fusionen og blev senere ansat som advokat i det fusionerede firma, der kom til at hedde [AA] Advokatfirma, cvr. nr. [...]. Fra 2005 og frem til 2007 var de tre indehavere [C], [E] og ham. De havde mellem fem og syv ansatte advokater i perioden. I starten af 2008 blev de enige om at splitte op. Han fik nyt cvr.nr., men fik navnet [AA] Advokatfirma med, da de fleste medarbejdere fortsatte hos ham. Advokat [D] og en anden advokat blev hos ham og blev senere juniorpartnere med en ejerandel på 10 % hver. 60-70 procent af hans sager har med byggeri at gøre. Han kendte derfor til [klager], og han var klar over, at de var klienter hos advokat [C]. Det var de formentlig allerede før den første fusion. Han har aldrig selv repræsenteret dem.

Advokat [D] havde, mens de var fusionerede, en del sager for ham og også nogle sager for advokat [C]. Han har efterfølgende spurgt advokat [D] til dennes arbejde for [klager], da sagen blev forligsforhandlet, og han har forstået, at arbejdet blev udført i 2007 og 2008. De to advokatfirmaer havde af praktiske grunde kontorfællesskab i fem måneder efter ophøret af det fælles [AA] Advokatfirma. Han kan derfor ikke udelukke, at advokat [D] har arbejdet på sagen for advokat [C], mens advokat [D] formelt var ansat i det efterfølgende [AA] Advokatfirma.

Familien [X/Y] henvendte sig telefonisk i september 2008. Han fik at vide, hvad sagen drejede sig om. Han fik også at vide, hvem modparten var, men på daværende tidspunkt vidste han ikke, at sagen havde verseret på kontoret.

Han blev først opmærksom på det tidligere forløb i forbindelse med advokat [C's] mail af 24. oktober 2008. Hans svar ved mail af 27. oktober 2008 gav anledning til, at advokat [C] ringede til ham. Advokat [C] gav udtryk for, at der tidligere kun havde været tale om forligsforhandlinger. Der var indgået en aftale, som [C's] klient havde opfyldt, og han kunne ikke se nogen problemer i, at han repræsenterede [X] og [Y]. Han fornemmede ikke nogen tvivl hos [C] om dette. Han fik indtryk af, at [C] havde talt med sin klient, men det står helt for hans egen regning. Havde han siddet i [C's] stol, havde han også givet samtykke. De havde efter opsplitningen af det oprindelige firma andre sager, hvor klienter kunne føle sig gået for nær. Hvis der havde været et problem, var han trådt ud, for han havde masser at lave.

Advokat [D] har bekræftet, at der kun havde været tale om forligsforhandlinger, og at man ikke havde været inde i tekniske problemstillinger.

Efter han havde fået sagen fra [X] og [Y], var parterne til stede ved en et års gennemgang af det omhandlede stuehus, hvor en arkitekt også var til stede. Han mener, at indehaveren af [klager] var der og argumenterede for sine synspunkter. Efter mødet udarbejdede arkitekten en rapport vedrørende mangler. Han krævede på vegne [X] og [Y] manglerne udbedret, men det endte efter længere tid med, at [klager] ikke ville medvirke. Da de ikke blev enige, blev der iværksat et udenretligt syn og skøn. Han mener, at der i den forbindelse var to besigtigelser, hvor [klagers] indehaver var til stede. På det tidspunkt var det [C], som mødte for dem. Under retssagen blev [klager] repræsenteret af advokat [A].

Advokat [A] ringede ham op og rejste spørgsmålet om interessekonflikt og truede med at indklage ham for Advokatnævnet. [Indklagede] afviste, at der kunne klages over et forhold, som havde stået på i fire år. Han drøftede ikke afvisningen med familien [X/Y]. Han mente, at det var hans problem, og at det ville være uhæderligt i forhold til familien [X/Y] at udtræde af sagen, som var meget omfattende. Han spurgte flere gange både [A] og [C], hvilke oplysninger han kunne have misbrugt. De svarede blot, at klienten mente, at der var oplysninger, han kunne have misbrugt. Han modtog i øvrigt først klagen dagen efter, at dommen, hvor [X] og [Y] fik medhold, var afsagt.

Parternes synspunkter:

Parterne har udarbejdet påstandsdokumenter og har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med disse.

[Indklagede] har anført, at han ikke har tilsidesat reglerne for god advokatskik i henhold til retsplejelovens § 126, stk. 1, 1. punktum.

Det bemærkes i denne forbindelse, at de advokatetiske regler alene er udtryk for Advokatrådets fortolkning af retsplejelovens § 126 og dermed ikke i sig selv udgør retsregler.

Herudover gøres det gældende, at pkt. 12.2, nr. 2 i de advokatetiske regler om sideskift ikke indeholder et absolut forbud mod sideskift, og at et sideskift derfor ikke som absolut må vurderes som værende i strid med god advokatskik.

Der er således ikke i forarbejderne til retsplejelovens § 126 nogen bestemmelse eller vilkår herom, og Advokatrådets egen ændring af de advokatetiske regler tilkendegiver, at også Advokatrådet er enig i, at der er et – omend begrænset - rum til at kunne foretage sådanne sideskift.

Dette fremgår tydeligt af revisionen i oktober 2011 af de advokatetiske regler vedrørende interessekonflikter i pkt. 12.2 og pkt. 12.5, som tydeligt markerer, at der de facto er sket en ændring eller opblødning af fortolkningen af god advokatskik i relation til sideskift.

I nærværende sag gøres det gældende, at [indklagede], på det tidspunkt da han bliver opmærksom på problemet, behørigt forespørger [klagers] advokat, som meddeler samtykke til, at han kan repræsentere klienten under sagen.

Det bemærkes, at samtykket må anses for velovervejet fra [klagers] advokat, under hensyn til, at [indklagede] ikke selv havde været involveret i sagen tidligere, og dermed ikke havde viden om denne.

Videre gøres det gældende, at [klagers] advokat har været både bemyndiget og legitimeret til at meddele samtykke, samt at de hele tiden har været vidende om, at [indklagede] repræsenterede modparten, uden at de fremsatte indsigelse heroverfor før end mere end 4 år efter, at sagen blev genoptaget.

[Klager] har derfor været bundet af sin advokats samtykke, og har ikke været berettiget til ensidigt at trække dette tilbage, hvilket også blev bekræftet ved Retten i Sønderborgs kendelse af 23. oktober 2013.

Hertil kommer, at [klager] i mere end 4 år har været vidende om, at [indklagede] repræsenterede modparten, uden at de reagerede, hvorfor de må antages at have accepteret samtykket.

Det bemærkes til fortolkningen af retsplejelovens bestemmelse om god advokatskik, at ændringerne i de advokatetiske regler 1. oktober 2011 ikke er en

regelændring, men alene en ændring af Advokatrådets fortolkning af, hvorledes den i hele perioden gældende regel i retsplejelovens § 126 skulle fortolkes, og dermed alene en tilkendegivelse af, at den tidligere opfattelse i rådet har været for stringent.

På denne baggrund og under henvisning til de ovennævnte omstændigheder gøres det således gældende, at der ikke er et absolut forbud mod sideskift, og at et sideskift i tilfælde som nærværende sag, hvor der er givet velbegrundet samtykke, ikke kan anses for at være i strid mod god advokatskik i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 126.

Såfremt retten måtte nå frem til, at [indklagede] på trods af ovennævnte har overtrådt god advokatskik, gøres det gældende, at ovennævnte udgør formildende omstændigheder, som i det hele må medføre, at sanktionen bør reduceres som anført i påstanden.

I relation til den subsidiære påstand om bortfald eller nedsættelse af bøden skal det videre bemærkes, at den refererede og påberåbte dom fra Østre Landsret er afsagt den 12.12.2013, og således først efter nærværende sag.

Advokatnævnet har anført

1. Begrundelsen i den indbragte kendelse (...) gøres i det hele gældende af Advokatnævnet under nærværende sag.
2. Selve den omstændighed, at [klager] var repræsenteret af advokat [D], og at advokat [D] var/(nu) er ansat/medejer af advokatvirksomheden, der repræsenterer modparterne i samme sag, udgør en tilsidesættelse af god advokatskik. Det er i den forbindelse uden betydning, om advokat [D] har været involveret i sagens behandling på vegne af modparterne. [Indklagede] har erklæret sig enig i, at der foreligger et sideskifte.
3. Det er uden betydning for vurderingen af, om [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, om der måtte være forløbet flere år mellem det tidspunkt, hvor [indklagede] påtog sig opgaven med at repræsentere modparterne, og det tidspunkt, hvor [klager] indgav klage til Advokatnævnet, jf. Københavns Byrets dom af 30. juni 2010 i sag [...] vedrørende Advokatnævnets kendelse af 3. juni 2009 (...).
4. Vedrørende spørgsmålet om samtykke gør Advokatnævnet gældende, at et samtykke fra en tidligere klient ikke kan medføre, at et sideskifte er i overensstemmelse med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Der er i relation til sideskifte tale om grundlæggende hensyn til advokaters uafhængighed, og disse hensyn kan ikke vige for et

samtykke.

Det fremhæves yderligere, at en advokat ikke er bemyndiget til under nogen forhold at meddele samtykke på klientens vegne til, at en anden advokat, der tidligere har repræsenteret klienten, nu bistår modparten i samme sag.

Det fremhæves yderligere, at hvis et samtykke skulle have betydning, skal dette gives som et såkaldt oplyst samtykke, hvor klienten i det hele er bekendt med samtykkets betydning og rækkevidde.

Det er således med rette, at Advokatnævnet ikke har tillagt det af advokat [C] meddelte samtykke betydning ved sagens afgørelse.

5. Sanktionen er passende fastsat. Der er sket en tilsidesættelse af et fundamentalt forbud mod sideskifte, og omstændighederne omkring det tidsmæssige forløb og advokat [C's] eventuelle udmeldinger kan ikke føre til, at bøden skal fastsættes til mindre end en såkaldt "normalbøde".

Rettens begrundelse og afgørelse

Således som sagen nu er oplyst og procederet, lægges det til grund, at [indklagede] blev klar over interessekonflikten i forbindelse med mailkorrespondancen mellem ham og advokat [C] i oktober 2008, og at advokat [C] efterfølgende i en telefonsamtale meddelte, at han ikke så et problem i, at [indklagede] repræsenterede [X] og [Y]. [Indklagede] sikrede sig ikke, at advokat [C's] klient, [klager], var enig i dette samtykke, og han orienterede ikke sine egne klienter om problematikken. Retten finder dog, at [indklagede] kunne føle sig bestyrket i, at [klager] var enig i det meddelte samtykke, da de efter forklaringen efterfølgende deltog i tre besigtigelser, hvor der ikke blev gjort indsigelse.

Kort efter at [indklagede] havde udtaget stævning på vegne af [X] og [Y], gjorde advokat [A] det imidlertid klart, at han anså, at der var et problem. Inden indgivelse af replik, meddelte advokat [A], at hans klient ville klage over sideskiftet, hvis [indklagede] og [AA] Advokatfirma I/S ikke trak sig som advokater for [X] og [Y]. I hvert fald under de omstændigheder kunne [indklagede] ikke fastholde, at han kunne repræsentere [X] og [Y] under henvisning til et samtykke, som var meddelt af advokat [C] på et tidspunkt, hvor parterne fortsat var i forhandling. [Indklagede] skulle derfor være udtrådt af sagen.

Den af Advokatnævnet fastsatte bøde er efter praksis en normalbøde ved førstegangsovertrædelser og findes passende.

Efter sagens udfald skal [indklagede] betale Advokatnævnets rimelige udgifter til advokat, der under hensyn til sagens værdi og karakter, samt at hovedforhandlingen tog under en en halv dag, fastsættes til 12.000 kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 27. juni 2014 i sag 2013-4000 stadfæstes.

[Indklagede] skal inden 14 dage betale 12.000 kr. i sagsomkostninger til Advokatnævnet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8a.

Pernille Kjærulff Bettina Bang Jakobsen Morten Lange

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 24. juni 2015.

Ann-Louise Myhlendorph, kontorfuldmægtig

København, den 27. juni 2014

Sagsnr. 2013 – 4000 og
2014-1629/CHN
5. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] på vegne [klager] klaget over advokat [B], [bynavn], og advokat [B] har modklaget over advokat [A], ligesom han har klaget over advokat [C].

Sagens tema:

Advokat [A] har på vegne [klager] klaget over, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med en retssag.

Advokat [B] har modklaget over, at advokat [A] sammen med advokat [C] på chikanøs vis har truet med at indgive klage til advokatnævnet, hvis ikke advokat [B] udtrådte af sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. december 2013.

Modklagen og klagen over advokat [C] er modtaget i Advokatnævnet den 6. februar 2014.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at advokat [B] og advokat [C] sammen drev advokatvirksomhed under navnet [AA] Advokatfirma, hvor bl.a. advokat [D] var ansat.

Der opstod i 2006 en entrepriseretlig tvist mellem [klager] og [X] og [Y], i hvilken forbindelse [klager] lod sig repræsentere af advokat [D]. [X] og [Y] var under sagen repræsenteret af [BB] Advokatfirma. Tvisten blev afsluttet med parternes indgåelse af en aftale om delvis udbedring af mangler mod tilbagehold af et mindre kontantbeløb.

Advokat [C] udtrådte af advokatsamarbejdet med advokat [B], idet han i stedet indtrådte som partner i [CC advokatfirma]. Advokat [D] fortsatte som ansat advokat i advokat [B's] virksomhed, [AA] Advokatfirma.

Der opstod i 2010 uenighed mellem [klager] og [X] og [Y] om den indgåede aftale, hvilket førte til, at sidstnævnte under repræsentation af advokat [B] den 2. december 2010 anmodede Retten i Sønderborg om isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens § 343.

[Klager] var under sagen repræsenteret af advokat [C] og senere advokat [A].

Advokat [B] udtog på vegne [X] og [Y] stævning mod [klager] i januar 2013.

Ved brev af 11. februar 2013 til advokat [B] skrev advokat [A] bl.a. følgende:

"Efter en foreløbig gennemgang af sagens bilag forekommer det mig endvidere, at din kollega, advokat [D], tidligere har repræsenteret min klient vedrørende selvsamme sag. Må jeg venligst bede om dine bemærkninger hertil, herunder en stillingtagen til, hvorvidt du eller dit kontor i givet fald vil fortsætte sagen på vegne af sagsøgerne [X] og [Y]?"

Advokat [A] skrev den 2. april 2013 på ny til advokat [B], idet han bl.a. anførte følgende:

"Jeg har som drøftet i telefonen haft møde med [Z]. Forholdet vedrørende det for retten fremsatte forligsforslag vil ikke blive forfulgt yderligere, men [Z] har bedt mig meddele, at han agter at indgive klage til advokatmyndighederne, såfremt De og Deres kontor ikke trækker sig som advokat for sagsøgerne inden afgivelse af replik i sagen. Baggrunden herfor er som drøftet i telefonen, at min klient ikke finder det rimeligt, at Deres kontor indledningsvist har repræsenteret min klient og senere sagsøgerne – vel og mærke i samme sag."

Advokat [B] afgav replik på vegne [X] og [Y] den 14. maj 2013.

Ved brev af 16. oktober 2013 til Retten i Sønderborg anmodede advokat [A] om omberømmelse og udsættelse af sagen med henvisning til, at [klager] havde besluttet at forelægge spørgsmålet om advokat [B's] habilitet for Advokatnævnet.

Advokat [B] modsatte sig omberømmelse, hvilket han meddelte ved e-mail af 16. oktober 2013 til advokat [A] og retten. Han anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

”Jeg modsætter mig på sagsøgers vegne omberømmelse.”

Da denne sag blev startet op blev spørgsmålet om mulig inhabilitet forelagt sagsøgtes advokat. Det er ca. 4 år siden. Dengang meddelte advokat [C] telefonisk mig at dette ikke var et problem, hvorfor jeg påtog mig sagens førelse.

Havde advokat [C] svaret anderledes havde jeg straks fralagt mig sagen.

Først ved udtagelse af stævning poppede spørgsmålet op igen, på dette tidspunkt ville det dog være i strid med god advokatskik at fralægge mig sagen.”

Retten i Sønderborg afsagde kendelse den 23. oktober 2013, hvorefter advokat [A's] anmodning om sagens udsættelse og hovedforhandlingens omberømmelse ikke blev taget til følge. Rettens begrundelse var bl.a., at advokat [A] havde været bekendt med den mulige habilitetsproblematik allerede fra sagens anlæg, hvorfor spørgsmålet på et tidligt tidspunkt i sagens forberedelse kunne være blevet indbragt for Advokatnævnet.

Retten i Sønderborg afsagde dom i sagen den 11. december 2013, hvorefter [X] og [Y] fik fuldt medhold.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Hovedklagen

Advokat [A] har på vegne [klager] påstået, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt, idet advokat [B] påtog sig sagen for [X] og [Y], uagtet at advokat [B's] kontor, [AA] Advokatfirma, tidligere havde repræsenteret modparten, [klager], vedrørende samme sag.

Modklagen

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at advokat [B] blev gjort opmærksom på habilitetsproblematikken allerede i forbindelse med udtagelse af stævning, og at

hans udtræden på daværende tidspunkt næppe ville have haft betydning i relation til sagens forberedelse, endsi ge have stridt imod de advokatetiske regler.

Advokat [A] har endvidere anført, at der ikke lå andre interesser bag anmodningen om advokat [B's] udtræden, end at [klager] ikke ville acceptere i retten at skulle stå overfor en "[AA] Advokatfirma advokat", henset til at selskabet tidligere havde været repræsenteret af en "[AA] Advokatfirma advokat".

Indklagede:

Hovedklagen

Advokat [B] har principalt påstået klagen afvist som for sent indgivet, subsidiært frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han, på det tidspunkt, hvor han påtog sig at repræsentere [X] og [Y], ikke var bekendt med, at kontoret tidligere havde repræsenteret modparten. [Klager] var i øvrigt klient hos den oprindelige juridiske enhed, [AA] Advokatfirma med cvr.nr. [...], som blev videreført af advokat [C] m.fl., mens advokat [B] i forbindelse med opsplitningen i 2008 oprettede [AA] Advokatfirma med cvr.nr. [...], i hvilket regi [X] og [Y] senere blev klienter. Sidstnævnte firma har ikke befattet sig med sagen på [klagers] vegne.

Modklagen

Advokat [B] har påstået, at advokat [A] ved sammen med advokat [C] at have truet med indgivelse af nævnsklage for at fremme uvedkommende interesser har handlet i strid med god advokatskik. Det fremgår således klart af sagen, at advokat [A] og advokat [C] ønskede, at han skulle udtræde af sagen alene for at genere [X] og [Y].

Advokat [B] har endvidere anført, at det ville have haft uoverskuelige konsekvenser for [X] og [Y], hvis han efter opfordring fra advokat [A] var udtrådt af sagen, og at en udtræden i sig selv ville indebære en tilsidesættelse af god advokatskik.

Klagen over advokat [C]

Advokat [B] har klaget over, at advokat [C] har handlet i strid med god advokatskik, jf. det ovenfor anførte under modklagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Hovedklagen

Advokatnævnet finder, at klagen over, at advokat [B] måtte befinde sig i en interessekonflikt ved at repræsentere [X] og [Y] er rettidigt indgivet, idet den påståede krænkelse bestod på det tidspunkt, klagen blev indgivet til Advokatnævnet, jf. UfR 1997.359 H.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat [B] ved i sin advokatvirksomhed, [AA] Advokatfirma, at have repræsenteret [X] og [Y], selvom [AA] Advokatfirma tidligere havde repræsenteret [klager] i den samme sag, har befundet sig i en interessekonflikt. Den omstændighed, at advokat [B] efter det oplyste ikke var involveret i sagsbehandlingen for [klager], og at repræsentationen af [X] og [Y] foregik i en ny juridisk enhed med nyt cvr.nr., kan efter nævnets opfattelse ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder endvidere, at advokat [B] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at udtræde, efter at han af advokat [A] blev gjort opmærksom på, at der forelå en interessekonflikt.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [B] en bøde på 10.000 kr.

Advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Modklagen

Under henvisning til det oven for anførte finder Advokatnævnet, at advokat [A] ikke er gået videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesser ved at true med at indgive en adfærdsklage, hvis advokat [B] ikke udtrådte af sagen.

Advokatnævnet frifinder derfor advokat [A].

Klagen over advokat [C]

Advokatnævnet afviser klagen over advokat [C], fordi nævnet vurderer, at det ikke er godtgjort, at advokat [C] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at truslen om indgivelse af klage til Advokatnævnet blev afgivet af advokat [A], og at det ikke er dokumenteret, at advokat [C] har medvirket hertil.

Advokatnævnet afviser på den baggrund klagen over advokat [C], jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og § 17, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Herefter bestemmes:

Advokat [B] pålægges en bøde på 10.000 kr.

Advokat [A] frifindes.

Klagen over advokat [C] afvises.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart